

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 21 mars 1944 kl. 1 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 30 april 1943 (nr 206) om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor.

I en den 3 mars 1944 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 209, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 30 april 1943 (nr 206) om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor.

Härigenom förordnas, att i förordningen den 30 april 1943 om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor skall såsom 14 § införas nedan intagna bestämmelse samt att nuvarande 14 § skall betecknas 15 §.

14 §.

Vad i 1—13 §§ stadgas skall äga motsvarande tillämpning beträffande utskyldsbetalning genom statens intressekontor.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1944.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Vid 1943 års riksdag genomfördes en särskild lagstiftning rörande skatteförmedlingsverksamheten. Huvudbestämmelserna i ämnet innefattas i förordningen den 30 april 1943 (nr 205) om erkända skatteförmedlingskassor och förordningen samma dag (nr 206) om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor.

Enligt 1 § förstnämnda förordning förstås med skatteförmedlingskassa inrättning med ändamål att, uteslutande eller i förening med annan betalningsförmedling, på uppdrag av skattskyldig ombesörja betalning av denne påförda utskylder medelst belopp, som enligt fastställd plan inflyta genom

avdrag å den skattskyldiges avlöning eller pension eller å annan av honom åtnjuten periodisk intäkt eller ock genom direkta inbetalningar från den skattskyldige. I 2 § samma förordning stadgas, att skatteförmedlingskassa, som förmedlar utskyldsbetalning endast för fysiska personer, må av länsstyrelsen i det län, där kassans förvaltning utövas, antagas till erkänd skatteförmedlingskassa, dock att vad nu sagts icke skall äga tillämpning beträffande statens intressekontor. Vidare har i 12 § stadgats skyldighet för arbetsgivare att vid utbetalning av lön eller pension till arbetstagare eller förutvarande arbetstagare, som är ansluten till erkänd skatteförmedlingskassa eller statens intressekontor, på begäran av kassan eller kontoret verkställa avdrag å lönen eller pensionen med så stort belopp, som enligt fastställd plan skall dit inbetalas, så ock att tillhandahålla kassan eller kontoret det avdragna beloppet.

I förordningen om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor ha givits särskilda bestämmelser beträffande utskyldsbetalning av skattskyldig, som anslutit sig till erkänd skatteförmedlingskassa. I 1 § föreskrives, att för sådan skattskyldig skall upprättas inbetalningsplan av kassan. Där så erfordras för planens genomförande, må anstånd med utskyldsbetalningen beviljas den skattskyldige efter vad i förordningen stadgas. Enligt 2 § må den, som ansluter sig till erkänd skatteförmedlingskassa, av kassan beviljas anstånd med erläggande av utskylder, som förfalla till betalning vid de två uppbördsstämmor, vilka utlöpa närmast efter anslutningen; anståndet må dock icke räcka längre än ett år efter utgången av det kvartal, varunder den skattskyldige anslutit sig till kassan. Enligt 3 § äger kassan bevilja motsvarande anstånd med restförda utskylder. Vidare stadgas i 7 §, att utmätningsman äger på framställning av erkänd skatteförmedlingskassa bevilja till kassan ansluten skattskyldig anstånd för längre tid eller i annat fall än i 2 eller 3 § sägs, om så finnes erforderligt för att framdeles förfallande utskylder skola kunna gäldas vid de uppbördsstämmor, varunder utskylderna enligt vederbörliga debetsedlar skola erläggas. Enligt 10 § må indrivningsavgift icke uttagas för utskylder, som förfallit till betalning under det anstånd med deras gäldande åtnjutits.

I en den 26 november 1943 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *generalpoststyrelsen* gjort framställning i syfte att statens intressekontor med avseende å anstånd med betalning av utskylder och vad därmed sammanhänger måtte helt likställas med de erkända skatteförmedlingskassorna.

Över generalpoststyrelsens förevarande framställning ha, efter remiss, *ytt-randen* avgivits av statskontoret, riksräkenskapsverket, överståthållarämbetet (med bifogande av yttrande av t. f. uppbördsintendenten), länsstyrelserna i Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, svenska landstingsförbundet, svenska stadsförbundet, föreningen Sveriges stadsfogdar och föreningen Sveriges landsfiskaler.

I samtliga avgivna yttranden har generalpoststyrelsens framställning tillstyrkts eller lämnats utan erinran.

Beträffande vad *departementschefen* anfört till stöd för det i propositionen framlagda förslaget får utskottet hänvisa till propositionen (s. 8—9).

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa, *Utskottet.*

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 209, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 30 april 1943 (nr 206) om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor.

Stockholm den 21 mars 1944.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: se under betänkande nr 24.
